

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.10.2011
KOM(2011) 683 wersja ostateczna

2011/0307 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, oraz dyrektywę Komisji 2007/14/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEK(2011) 1279 wersja ostateczna}

{SEK(2011) 1280 wersja ostateczna}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Kontekst ogólny

Artykuł 33 dyrektywy w sprawie przejrzystości (dyrektywa 2004/109/WE) nakłada na Komisję Europejską obowiązek przedstawienia sprawozdania na temat funkcjonowania wspomnianej dyrektywy¹. W sprawozdaniu opublikowanym przez Komisję zgodnie ze wspomnianym artykułem wykazano, że wymogi dotyczące przejrzystości nałożone wspomnianą dyrektywą uznawane są przez większość zainteresowanych stron za użyteczne dla właściwego i wydajnego funkcjonowania rynku.

Pomimo takiego pozytywnego wyniku przegląd funkcjonowania dyrektywy w sprawie przejrzystości wykazał jednak, że istnieją obszary, w których możliwe jest udoskonalenie stworzonego przez nią systemu. Należy zatem zapewnić uproszczenie niektórych obowiązków emitentów, tak by uczynić rynki regulowane bardziej atrakcyjnymi dla małych i średnich emitentów pozyskujących kapitał w Europie. Dodatkowo należy zwiększyć jasność prawa i skuteczność istniejącego systemu dotyczącego przejrzystości, zwłaszcza w zakresie ujawniania informacji na temat własności przedsiębiorstwa.

Niniejszy wniosek dotyczący zmiany dyrektywy w sprawie przejrzystości jest spójny z celem polegającym na utrzymaniu i – w stosownych przypadkach – podniesieniu poziomu ochrony inwestorów przewidzianego w przedmiotowej dyrektywie, a także na zagwarantowaniu, by ujawnione informacje były wystarczające i użyteczne dla celów inwestycji przy możliwych do przyjęcia kosztach.

1.2. Obowiązujące przepisy wspólnotowe w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Celem dyrektywy w sprawie przejrzystości jest zapewnienie wysokiego poziomu zaufania inwestorów poprzez zrównanie wymagań dotyczących przejrzystości dla emitentów papierów wartościowych i inwestorów w całej Unii Europejskiej. W celu osiągnięcia tego celu dyrektywa w sprawie przejrzystości nakłada na emitentów papierów wartościowych w obrocie na rynkach regulowanych wymóg publikowania okresowych informacji finansowych na temat wyników osiąganych przez emitenta w ciągu roku obrotowego oraz bieżących informacji na temat znaczących pakietów praw głosu. Dyrektywa wprowadza również minimalne standardy dotyczące dostępu do informacji regulowanych i ich gromadzenia. Dyrektywa w sprawie przejrzystości została uzupełniona dyrektywą Komisji 2007/14/WE² zawierającą środki wykonawcze oraz zaleceniem Komisji w sprawie gromadzenia informacji regulowanych³. Dyrektywa w sprawie przejrzystości została kolejno zmieniona dyrektywami

¹ COM(2010) 243 wersja ostateczna z dnia 27 maja 2010 r. Sprawozdaniu temu towarzyszy bardziej szczegółowy dokument roboczy służb Komisji (SEC(2010)61).

² Dyrektywa Komisji z dnia 8 marca 2007 r. ustanawiająca szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, Dz.U. L 69 z 9.3.2007, s. 27.

³ Zalecenie Komisji z dnia 11 października 2007 r. w sprawie elektronicznej sieci urzędowo ustanowionych systemów scentralizowanego gromadzenia informacji regulowanych, o których mowa w dyrektywie 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 267 z 12.10.2007, s. 16.

2008/22/WE⁴ i 2010/78/UE⁵ w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji i do projektów standardów technicznych opracowanych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, a także dyrektywą 2010/73/UE⁶ celem dostosowania niektórych przepisów dyrektywy w sprawie przejrzystości do zmienionej dyrektywy w sprawie prospektu emisyjnego⁷.

Obowiązki nałożone dyrektywą w sprawie przejrzystości są blisko związane z wymogami określonymi w innych aktach UE, zarówno w dziedzinie ładu korporacyjnego i prawa spółek, jak i rynków finansowych i papierów wartościowych. W szczególności dyrektywa w sprawie prospektu emisyjnego nakłada obowiązki informacyjne, które są bardzo zbliżone do podstawowego obszaru zobowiązań przewidzianych w dyrektywie w sprawie przejrzystości. Dyrektywa w sprawie prospektu emisyjnego nakłada na przedsiębiorstwa oferujące akcje do obrotu publicznego w UE wymóg wydawania prospektu zgodnego ze szczegółowymi zasadami określonymi we wspomnianej dyrektywie. Umożliwia ona również przedsiębiorstwom wydawanie w jednym tylko państwie członkowskim UE prospektu dotyczącego również kolejnych publicznych ofert papierów wartościowych lub dopuszczania do obrotu w całej Europie, przy minimalnych wymogach w zakresie tłumaczenia.

Dodatkowo dyrektywa w sprawie przejrzystości stanowi instrument wdrażania obowiązków informacyjnych wynikających z innych dyrektyw, takich jak dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku⁸, która zakazuje nadużyć na rynkach regulowanych (tzn. wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku) i nakłada na emitentów wymóg ujawniania informacji wewnętrznych.

1.3. Spójność z innymi obszarami polityki

Polepszenie otoczenia regulacyjnego dla małych i średnich emitentów oraz ułatwienie ich dostępu do kapitału stanowią istotne priorytety polityki Komisji. W tym względzie w opublikowanym w kwietniu 2011 r. komunikacie w sprawie Aktu o jednolitym rynku⁹

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/22/WE z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 50.

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120.

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/73/UE z dnia 24 listopada 2010 r. zmieniająca dyrektywę 2003/71/WE w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, Dz.U. L 327 z 11.12.2010, s. 1.

⁷ Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE, Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64.

⁸ Dyrektywa 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku, Dz.U. L 96 z 12.4.2003, s. 16.

⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Akt o jednolitym rynku – Dwanaście dźwigni na rzecz pobudzenia

Komisja stwierdziła, że dyrektywa w sprawie przejrzystości powinna zostać zmieniona, „tak aby obowiązki MŚP notowanych na giełdzie były bardziej proporcjonalne, zapewniając jednocześnie taką samą ochronę dla inwestorów”. Niniejszy wniosek ma na celu zmianę dyrektywy w sprawie przejrzystości w celu realizacji tego celu.

Dodatkowo zmiana dyrektywy w sprawie przejrzystości jest ukierunkowana na zapewnienie przejrzystości w przypadkach nabycia znacznych udziałów w przedsiębiorstwach, a także na zapewnienie zaufania inwestorów i zwiększonego zainteresowania długoterminowymi wynikami, a zatem przyczynia się do realizacji ogólnego celu Komisji w zakresie wzmocnienia stabilności finansowej. Ponadto polepszenie dostępu do informacji regulowanych na poziomie Unii ma na celu funkcjonalną integrację europejskich rynków papierów wartościowych i zapewnienie lepszej transgranicznej widoczności małych i średnich przedsiębiorstw notowanych na giełdzie.

W odniesieniu do ogólnej kwestii wdrażania dyrektywa w sprawie przejrzystości ma zostać zmieniona również w celu uwzględnienia wniosków płynących z komunikatu Komisji w sprawie wzmocnienia systemów sankcji w branży usług finansowych¹⁰. W komunikacie tym Komisja przewidziała podjęcie inicjatywy prawodawczej na szczeblu UE mającej na celu ustalenie minimalnych wspólnych norm dotyczących pewnych kluczowych aspektów systemów sankcji, które podlegać będą dostosowaniu do specyfiki poszczególnych branż. Aby zagwarantować, że sankcje nakładane w przypadku naruszenia wymogów dotyczących przejrzystości są wystarczająco skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, niniejszy wniosek ma na celu wzmocnienie i zbliżenie ram prawnych państw członkowskich w zakresie sankcji i środków administracyjnych poprzez ustanowienie dostatecznie odstraszających sankcji administracyjnych stosowanych w przypadku naruszeń kluczowych wymogów dyrektywy w sprawie przejrzystości, a także określenie odpowiedniego zakresu podmiotowego sankcji administracyjnych i publikowanie informacji o nałożonych sankcjach. W niniejszym wniosku nie uwzględniono sankcji karnych.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

2.1. Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Wniosek został przygotowany zgodnie z podejściem Komisji w zakresie zasad dotyczących lepszych uregulowań prawnych. Niniejsza inicjatywa oraz ocena jej skutków są rezultatem szeroko zakrojonego dialogu i konsultacji z wszystkimi głównymi zainteresowanymi stronami, w tym organami nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych, uczestnikami rynku (emitentami, pośrednikami finansowymi i inwestorami) oraz konsumentami. Opiera się ona na spostrzeżeniach i analizach zawartych we wspomnianym powyżej sprawozdaniu Komisji na temat funkcjonowania dyrektywy w sprawie przejrzystości i w bardziej szczegółowym dokumencie służb Komisji towarzyszącym temu sprawozdaniu. Podstawą sprawozdania są ustalenia wynikające z wykonanego w 2009 r. na zlecenie Komisji badania zewnętrznego¹¹ dotyczącego wypełniania wybranych obowiązków nałożonych wspomnianą

wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania „Wspólnie na rzecz nowego wzrostu gospodarczego”, COM(2011) 206 wersja ostateczna.

¹⁰ Komunikat z dnia 9 grudnia 2010 r. „Wzmocnienie systemów sankcji w branży usług finansowych”, COM(2010) 716 wersja ostateczna.

¹¹ Mazars (2009), Sprawozdane z oceny dyrektywy w sprawie przejrzystości, badanie zewnętrzne wykonane na zlecenie Komisji Europejskiej.

dyrektywą, w którym to badaniu uwzględniono informacje uzyskane od uczestników rynku w drodze badania ankietowego. Sprawozdanie Komisji opiera się również na dotyczących tego obszaru sprawozdaniach opublikowanych przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (CESR) (obecnie EUNGiPW)¹² i Grupę Ekspertów ds. Europejskich Rynków Papierów Wartościowych (ESME)¹³. Sprawozdania sporządzone przez CESR (EUNGiPW) i ESME miały szczególnie duże znaczenie dla zidentyfikowania obszarów dyrektywy w sprawie przejrzystości, w których istnieją niejasne przepisy lub które można udoskonalić.

Uwzględniono również uwagi otrzymane od zainteresowanych stron, które wzięły udział w konsultacjach społecznych. W ramach procesu konsultacji służby Komisji zorganizowały w dniu 11 czerwca 2010 r. publiczną konferencję, w której udział wzięło kilku przedstawicieli zainteresowanych stron. Dyskusja dotyczyła przede wszystkim atrakcyjności rynków regulowanych dla małych i średnich emitentów oraz możliwego zwiększenia obowiązków w zakresie przejrzystości w odniesieniu do ujawniania informacji na temat własności przedsiębiorstwa.

2.2. Ocena skutków

Zgodnie ze swoją polityką dążenia do lepszych uregulowań prawnych Komisja przeprowadziła ocenę skutków alternatywnych wariantów polityki. Poniżej przedstawiono najlepsze warianty polityki zebrane w odniesieniu do następujących tematów:

- umożliwienie większej elastyczności odnośnie do częstotliwości i terminów publikowania okresowych informacji finansowych, w szczególności dla małych i średnich emitentów;

Zniesienie obowiązku przedstawiania kwartalnych sprawozdań finansowych przez wszystkie spółki giełdowe – Zróżnicowanie systemów dotyczących obowiązków informacyjnych dla spółek notowanych na rynku regulowanym w zależności od ich wielkości uznane zostało za niepożądane, ponieważ taki system wprowadziłby podwójne normy dla tego samego segmentu rynku i byłby w związku z tym mylący dla inwestorów. Preferowany wariant polityki ogranicza koszty przestrzegania przepisów dla wszystkich spółek notowanych na rynku regulowanym, ale w szczególności powinien być korzystny dla mniejszych przedsiębiorstw poprzez znaczne ograniczenie obciążeń administracyjnych związanych z publikacją i przygotowaniem kwartalnych informacji. Wariant ten umożliwia małym i

¹² CESR był niezależną grupą doradczą Komisji Europejskiej składającą się z krajowych organów nadzoru nad rynkami papierów wartościowych w UE. Zob. decyzja Komisji Europejskiej z dnia 23 stycznia 2009 r. ustanawiająca Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (2009/77/WE), Dz.U. L 25 z 23.10.2009, s. 18. Rola CESR polegała na usprawnianiu koordynacji działań organów nadzoru nad rynkami papierów wartościowych, występowaniu w charakterze grupy doradczej wspomagającej Komisję Europejską i na zapewnianiu bardziej spójnego i terminowego wdrażania na co dzień przepisów wspólnotowych w państwach członkowskich. Został on zastąpiony Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, EUNGiPW, od dnia 1 stycznia 2011 r.: zob. rozporządzenie (WE) nr 1095/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010, Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

¹³ ESME była organem doradczym Komisji składającym się z osób z doświadczeniem praktycznym na rynku papierów wartościowych i ekspertów w tym zakresie. Grupa ta została powołana przez Komisję w kwietniu 2006 r. i działała na podstawie decyzji Komisji 2006/288/WE z dnia 30 marca 2006 r. ustanawiającej Grupę Ekspertów ds. Europejskich Rynków Papierów Wartościowych w celu świadczenia doradztwa prawno-ekonomicznego w sprawie stosowania dyrektyw UE dotyczących papierów wartościowych (Dz.U. L 106 z 19.4.2006, s. 14-17).

średnim emitentom przeznaczenie ich zasobów na publikowanie informacji, które najbardziej interesują inwestorów. Powinien on ograniczyć krótkoterminową presję na emitentów i zachęcić inwestorów do przyjmowania bardziej długoterminowej wizji. Nie powinien mieć negatywnego wpływu na ochronę inwestorów. Ochrona inwestorów jest już wystarczająco zagwarantowana przez obowiązkowe ujawnianie informacji na temat półrocznych i rocznych wyników finansowych, jak również poprzez obowiązki informacyjne ustanowione w dyrektywie w sprawie nadużyć na rynku i w dyrektywie w sprawie prospektu emisyjnego. Inwestorzy powinni być zatem właściwie poinformowani o istotnych wydarzeniach i faktach, które potencjalnie mogą wpłynąć na cenę bazowych papierów wartościowych niezależnie od ujawniania informacji kwartalnych wymaganego obecnie przez dyrektywę w sprawie przejrzystości.

- uproszczenie opisowych części sprawozdań finansowych dla małych i średnich emitentów:

Zobowiązanie EUNGiPW do przygotowania dla wszystkich spółek giełdowych niewiązujących wytycznych (wzorów) dotyczących opisowej części sprawozdań finansowych – Wariant ten umożliwia oszczędności kosztów oraz podnosi porównywalność informacji przeznaczonych dla inwestorów. Zwiększa również transgraniczną widoczność małych i średnich emitentów.

- wyeliminowanie luk w wymogach zawiadamiania o znaczących pakietach praw głosu:

Rozszerzenie systemu obowiązków informacyjnych na wszystkie instrumenty o skutkach gospodarczych podobnych do posiadania akcji i praw do nabywania akcji – Wariant ten obejmuje rozliczane w środkach pieniężnych instrumenty pochodne¹⁴, a także wszelkie przyszłe podobne instrumenty finansowe oraz likwiduje lukę w obecnym systemie obowiązków informacyjnych. Ma silny pozytywny wpływ na ochronę inwestorów i zaufanie rynku, ponieważ zniechęca do ukrytego gromadzenia akcji w spółkach giełdowych.

- wyeliminowanie rozbieżności w wymogach zawiadamiania o znaczących pakietach:

Zharmonizowanie systemu obowiązków informacyjnych na temat znaczących pakietów praw głosu poprzez wprowadzenie wymogu konsolidacji pakietów akcji z pakietami instrumentów finansowych dających dostęp do akcji (w tym rozliczanych w środkach pieniężnych instrumentów pochodnych) – Wariant ten umożliwia jednolite podejście, ogranicza brak pewności prawnej, poprawia przejrzystość, upraszcza inwestycje transgraniczne i obniża ich koszty.

Dodatkowo uwzględniono dostosowania techniczne i wyjaśnienia, aby doprowadzić do lepszych ram wdrażania dyrektywy.

Pełny tekst sprawozdania z oceny skutków jest dostępny na stronie: [...]

2.3. Podstawa prawna

UE ma prawo działać w tym obszarze zgodnie z art. 50 i 114 TFUE.

¹⁴ Rozliczane w środkach pieniężnych instrumenty pochodne na akcje dotyczą transakcji związanych z akcjami rozliczanych wyłącznie poprzez płatności środków pieniężnych bez fizycznego dostarczania bazowych instrumentów kapitałowych.

W dniu 23 września 2009 r. Komisja przyjęła wnioski dotyczące rozporządzeń ustanawiających Europejski Organ Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EUNUiPPE) i Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW). W tym względzie Komisja pragnie przypomnieć oświadczenia dotyczące art. 290 i 291 TFUE sformułowane w ramach procesu przyjmowania rozporządzeń ustanawiających europejskie organy nadzoru o następującej treści: „Jeżeli chodzi o proces przyjmowania standardów regulacyjnych, Komisja podkreśla szczególnie charakter sektora usług finansowych, wynikający ze struktury Lamfalussy'ego i wyraźnie stwierdzony w deklaracji nr 39 do TFUE. Komisja ma jednak poważne wątpliwości co do tego, czy ograniczenie jej roli w przyjmowaniu aktów delegowanych i środków wykonawczych jest zgodne z art. 290 i 291 TFUE.”

2.4. Pomocniczość i proporcjonalność

Zidentyfikowane problemy dotyczące małych i średnich emitentów wynikają z ustawodawstwa unijnego i krajowego i mogą zostać rozwiązane jedynie poprzez zmiany w ustawodawstwie na poziomie Unii Europejskiej. Dodatkowo jedynie wiążące instrumenty prawne przyjęte na poziomie UE zapewniłyby stosowanie przez wszystkie państwa członkowskie tych samych ram regulacyjnych opartych na tych samych zasadach, eliminując tym samym istniejącą obecnie fragmentację uregulowań dotyczących systemu zawiadamiania o znaczących pakietach.

Istnieje ryzyko, że niespójne lub zbyt słabe sankcje mogą być niewystarczające, aby skutecznie zapobiegać naruszeniom przepisów dyrektywy w sprawie przejrzystości oraz zapewnić skuteczny nadzór i tworzenie równych szans. Podjęcie działania na poziomie UE może pozwolić na uniknięcie rozbieżności i słabości ram prawnych w zakresie uprawnień do nakładania sankcji oraz uprawnień dochodzeniowych przysługujących organom krajowym, a zatem może przyczynić się do wyeliminowania okazji do arbitrażu regulacyjnego.

2.5. Wybór instrumentów

Wydaje się, że zmiana obowiązującej dyrektywy w sprawie przejrzystości jest najbardziej praktycznym rozwiązaniem. Dyrektywa może pozwolić na maksymalną harmonizację w niektórych obszarach, ale nadal pozostawia państwom członkowskim możliwość uwzględnienia ich konkretnej sytuacji w innych obszarach.

2.6. Bardziej szczegółowe wyjaśnienie konkretnych przepisów zawartych we wniosku

- Wybór macierzystego państwa członkowskiego dla emitentów z państw trzecich

Przepisy dyrektywy w sprawie przejrzystości są obecnie niejasne co do tego, które państwo jest macierzystym państwem członkowskim w przypadku emitentów, którzy muszą wybrać swoje macierzyste państwo członkowskie zgodnie z art. 2 ust. 1 ppkt (i) oraz (ii), ale tego nie uczynili. Istotne jest, że dyrektywa w sprawie przejrzystości nie przewiduje żadnej możliwości wdrożenia przepisów w taki sposób, by spółki giełdowe mogły działać bez podlegania nadzorowi żadnego państwa członkowskiego. W związku z tym, zgodnie z uwagami otrzymanymi od respondentów konsultacji społecznych, urzędowo ustala się macierzyste państwo członkowskie dla emitentów z państw trzecich, którzy w terminie trzech miesięcy nie wybrali swojego macierzystego państwa członkowskiego zgodnie z art. 2 ust. 1 ppkt (i).

- Zniesienie wymogu publikowania śródrocznych sprawozdań zarządu lub sprawozdań kwartalnych

W celu ograniczenia obciążeń administracyjnych związanych z notowaniem na rynkach regulowanych i zachęcenia do inwestycji długoterminowych, znosi się wymóg publikowania śródrocznych sprawozdań zarządu przez wszystkie spółki giełdowe. Publikowanie tych informacji nie jest uznawane za konieczne z punktu widzenia ochrony inwestorów, a zatem powinno podlegać mechanizmom rynkowym w celu wyeliminowania zbędnych obciążeń administracyjnych. Emitenci mogą nadal publikować te informacje, jeżeli istnieje silne zapotrzebowanie ze strony inwestorów. Ze względów praktycznych oraz w celu zapewnienia zharmonizowanego systemu dotyczącego obowiązków informacyjnych, państwa członkowskie powinny zaprzestać nakładania takich obowiązków w swoim krajowym prawodawstwie. Obecnie wiele państw członkowskich nakłada bardziej rygorystyczne obowiązki informacyjne niż minimalne obowiązki przewidziane w dyrektywie. W celu zapewnienia korzystania przez wszystkie spółki giełdowe w UE z takiego samego traktowania i skutecznego ograniczenia obciążeń administracyjnych państwa członkowskie powinny powstrzymać się od nadmiernie rygorystycznego wdrażania i nie powinny wymagać więcej niż jest to konieczne celem ochrony inwestorów.

- Szeroka definicja instrumentów finansowych podlegających wymogom zawiadamiania

W celu uwzględnienia innowacji finansowych i zagwarantowania, by emitenci i inwestorzy posiadali pełną wiedzę na temat struktury własności przedsiębiorstwa, definicja instrumentów finansowych powinna zostać poszerzona na wszystkie instrumenty finansowe o wpływie gospodarczym podobnym do pakietów akcji i praw do nabywania akcji, niezależnie od tego, czy uprawniają one do fizycznego rozliczenia. Obecnie dyrektywa w sprawie przejrzystości nie wymaga zawiadamiania o niektórych rodzajach instrumentów finansowych, które nie dają prawa do nabycia praw głosu, ale mogą zostać wykorzystane do ukrytego gromadzenia akcji w spółkach giełdowych bez ujawniania ich na rynku.

- Większa harmonizacja zawiadamiania o znaczących pakietach – konsolidacja pakietów akcji z pakietami instrumentów finansowych

Dyrektywa w sprawie przejrzystości nie nakłada wymogu konsolidacji pakietów praw głosu z pakietami instrumentów finansowych celem obliczenia progów powodujących obowiązek zawiadamiania o znaczących pakietach. Państwa członkowskie przyjęły różne podejścia w tej dziedzinie. Doprowadziło to do fragmentacji rynku i dodatkowych kosztów dla inwestorów transgranicznych. Jednolite podejście do obliczania progów powodujących obowiązek zawiadamiania o znaczących pakietach ma podstawowe znaczenie dla polepszenia pewności prawnej, zwiększenia przejrzystości, uproszczenia inwestycji transgranicznych i ograniczenia kosztów. W związku z tym pakiety akcji muszą zostać skonsolidowane z pakietami instrumentów finansowych w celu obliczenia progów powodujących obowiązek zawiadamiania. Kompensowanie długich i krótkich pozycji nie powinno być dozwolone. Zawiadamianie powinno obejmować podział na rodzaje posiadanych instrumentów finansowych, tak by dostarczyć uczestnikom rynku szczegółowych informacji na temat charakteru pakietów.

W celu uwzględnienia różnic w koncentracji własności państwa członkowskie powinny jednak nadal posiadać możliwość ustalania niższych krajowych progów powodujących obowiązek zawiadamiania o znaczących pakietach niż progi określone w dyrektywie w sprawie przejrzystości, w przypadku gdy jest to konieczne celem zapewnienia właściwej

przejrzystości pakietów. W rzeczywistości w niektórych państwach członkowskich przedsiębiorstwa należą do niewielkiej grupy akcjonariuszy, a każdy z nich jest w posiadaniu znaczącej części akcji. Natomiast w innych państwach członkowskich własność jest rozdrobiona, a akcjonariusz posiadający stosunkowo niewielką część akcji może wywierać znaczący wpływ na przedsiębiorstwo. W tym ostatnim przypadku możliwe jest wymaganie niższych progów powodujących obowiązek zawiadomienia o pakietach niż progi przewidziane w dyrektywie w sprawie przejrzystości celem zapewnienia właściwej przejrzystości znaczących pakietów.

- Gromadzenie informacji regulowanych

Dostęp do informacji finansowych dotyczących spółek giełdowych na szczeblu ogólnoeuropejskim jest obecnie utrudniony: zainteresowane strony muszą przeszukać 27 różnych krajowych baz danych w celu znalezienia informacji. Poziom wzajemnych połączeń między 27 krajowymi systemami gromadzenia informacji jest niewystarczający. W związku z tym w celu ułatwienia transgranicznego dostępu do informacji regulowanych istniejąca sieć urzędowo ustanowionych systemów gromadzenia informacji powinna zostać udoskonalona. Proponuje się przyznanie Komisji Europejskiej dalszych przekazanych uprawnień w tym zakresie, w szczególności w odniesieniu do dostępu do informacji regulowanych na poziomie Unii. EUNGiPW powinien wspierać Komisję Europejską, opracowując projekty regulacyjnych standardów technicznych dotyczących przykładowo funkcjonowania centralnego punktu dostępu celem wyszukiwania informacji regulowanych na poziomie Unii. Środki te powinny zostać również wykorzystane do przygotowania ewentualnego przyszłego stworzenia jednolitego europejskiego systemu zapewniającego gromadzenie informacji regulowanych na poziomie Unii.

- Sprawozdania dotyczące płatności na rzecz władz państwowych

Komisja publicznie wyraziła poparcie dla Inicjatywy Przejrzystości w Branżach Wydobywczych (EITI) i gotowość do przedstawienia wniosków legislacyjnych dotyczących obowiązków informacyjnych dla przedsiębiorstw z sektora wydobywczego¹⁵. Podobne zobowiązanie podjęto w deklaracji końcowej szczytu G8 w Deauville w maju 2011 r.¹⁶, w której rządy państw G8 zobowiązały się „ustanowić przepisy ustawowe i wykonawcze dotyczące przejrzystości lub promować dobrowolnie przyjmowane standardy zobowiązujące przedsiębiorstwa z sektora naftowego, gazowego i górniczego do ujawniania informacji na temat płatności dokonanych przez nie na rzecz władz państwowych, bądź też standardy zachęcające do ujawniania takich informacji.” Ponadto Parlament Europejski przedstawił rezolucję¹⁷, w której powtórzył swoje poparcie dla wymogów sprawozdawczych dla poszczególnych państw, w szczególności w odniesieniu do przemysłu wydobywczego.

Obecnie ustawodawstwo UE nie nakłada na emitentów obowiązku ujawniania informacji, w odniesieniu do poszczególnych państw, na temat płatności na rzecz władz państwowych dokonanych w państwach, w których prowadzą one działalność. Płatności dokonane na rzecz władz państwowych w konkretnym państwie normalnie nie są zatem ujawniane, mimo że takie płatności dokonywane przez przemysł wydobywczy (naftowy, gazowy i górniczy) lub

¹⁵ <http://www.liberation.fr/monde/01012339133-lutter-contre-l-opacite-des-industries-extractives>

¹⁶ http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/president/news/speeches-statements/pdf/deauville-g8-declaration_en.pdf

¹⁷ Rezolucja INI/2010/2102.

przemysł pozyskiwania drewna¹⁸ z lasów pierwotnych¹⁹ mogą stanowić znaczną część dochodów państwa, w szczególności w bogatych w zasoby państwach trzecich. W celu nałożenia na władze państwowe odpowiedzialności za wykorzystywanie tych zasobów i promowanie dobrych rządów, proponuje się nałożenie obowiązku informacyjnego na temat płatności na rzecz władz państwowych na poziomie indywidualnym lub skonsolidowanym przedsiębiorstwa. Dyrektywa w sprawie przejrzystości nakłada na emitentów wymóg ujawniania płatności na rzecz władz państwowych poprzez odniesienie do odpowiednich przepisów dyrektywy 2011/.../UE Rady w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów przedsiębiorstw, która zawiera szczegółowe wymogi w tym zakresie.

Niniejszy wniosek ma podobny charakter co przyjęta w USA w lipcu 2010 r. ustawa Dodd-Franka²⁰ zobowiązująca przedsiębiorstwa przemysłu wydobywczego (naftowego, gazowego i górniczego) zarejestrowane w Komisji Papierów Wartościowych i Giełd (SEC) do podawania do publicznej wiadomości płatności na rzecz władz państwowych²¹ z podziałem na poszczególne kraje i projekty. Przepisy wykonawcze dotyczące SEC mają zostać przyjęte do końca 2011 r.

- Sankcje i dochodzenia

W celu zapewnienia lepszych ram wdrażania przepisów dyrektywy zwiększono uprawnienia właściwych organów do nakładania sankcji. W szczególności podawanie sankcji do publicznej wiadomości ma duże znaczenie dla zwiększenia przejrzystości i utrzymania zaufania do rynków finansowych. Informacja o nałożeniu sankcji powinna w normalnych okolicznościach podlegać publikacji, z wyjątkiem pewnych ściśle określonych przypadków. Dodatkowo właściwe organy w państwach członkowskich powinny być uprawnione do zawieszenia wykonywania praw głosu przez emitenta, który naruszył przepisy dotyczące zawiadamiania o znaczących pakietach, ponieważ jest to najskuteczniejsza sankcja służąca zapobieganiu naruszeniom tych przepisów. Celem zapewnienia spójnego stosowania sankcji należy ustanowić jednolite kryteria określania sankcji, która ma zostać nałożona na osobę lub przedsiębiorstwo.

- Inne dostosowania techniczne

W wyniku przeprowadzenia konsultacji społecznych zaproponowano inne dostosowania i wyjaśnienia techniczne.

¹⁸ Zarówno zręb zupełny, jak i selektywne pozyskiwanie drewna lub przerzedzanie na terenach sklasyfikowanych jako obejmujące lasy pierwotne lub inna działalność powodująca zakłócenia w takich lasach lub na takich gruntach leśnych, spowodowane przez górnictwo, pozyskiwanie lub wydobywanie minerałów, wody, ropy lub gazu, bądź też inne działania o negatywnym wpływie.

¹⁹ Zdefiniowanych w dyrektywie 2009/28/WE jako „naturalnie regenerujące się lasy gatunków rodzimych, gdzie nie istnieją wyraźnie widoczne ślady działalności człowieka, a procesy ekologiczne nie zostały w istotny sposób zaburzone”.

²⁰ <http://www.sec.gov/about/laws/wallstreetreform-cpa.pdf>

²¹ Podatki, opłaty licencyjne, opłaty (w tym opłaty koncesyjne), uprawnienia do produkcji, udziały w zyskach i inne korzyści materialne.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, oraz dyrektywę Komisji 2007/14/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50 i 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 33 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE³ Komisja miała przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania wspomnianej dyrektywy, w tym także na temat zasadności zakończenia wyłączenia dla istniejących dłużnych papierów wartościowych po upływie dziesięcioletniego okresu, o którym mowa w art. 30 ust. 4 wspomnianej dyrektywy, oraz jego potencjalnego wpływu na europejskie rynki finansowe.
- (2) Dnia 27 maja 2010 r. Komisja przyjęła sprawozdanie na temat funkcjonowania dyrektywy 2004/109/WE⁴ identyfikujące obszary, w których możliwe jest udoskonalenie systemu stworzonego wspomnianą dyrektywą. W szczególności w sprawozdaniu wykazano potrzebę uproszczenia pewnych zobowiązań emitentów, tak by uczynić rynki regulowane bardziej atrakcyjnymi dla małych i średnich emitentów

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.

⁴ COM(2010) 243 wersja ostateczna.

pozyskujących kapitał w Unii. Ponadto należy zwiększyć skuteczność istniejącego systemu dotyczącego przejrzystości, zwłaszcza w zakresie ujawniania informacji na temat własności przedsiębiorstwa.

- (3) Dodatkowo w swoim komunikacie do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowanym „Akt o jednolitym rynku. Dwanaście dźwigni na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania. Wspólnie na rzecz nowego wzrostu gospodarczego”⁵ Komisja zidentyfikowała potrzebę zmiany dyrektywy 2004/109/WE, tak aby obowiązki małych i średnich przedsiębiorstw notowanych na giełdzie były bardziej proporcjonalne, zapewniając jednocześnie taką samą ochronę dla inwestorów.
- (4) Zgodnie ze sprawozdaniem i komunikatem Komisji należy ograniczyć obciążenia administracyjne małych i średnich emitentów związane z dopuszczeniem do obrotu na rynkach regulowanych, tak by ułatwić im dostęp do kapitału. Obowiązki publikowania śródrocznych sprawozdań zarządu lub kwartalnych sprawozdań finansowych stanowią znaczne obciążenie dla emitentów, których papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na rynkach regulowanych, przy czym sprawozdania te nie są konieczne do ochrony inwestorów. Nastawiają one ponadto na krótkoterminowe wyniki i zniechęcają do inwestycji długoterminowych. W celu zachęcenia do tworzenia trwałych wartości i długoterminowych strategii inwestycyjnych istotne jest ograniczenie krótkoterminowej presji na emitentów i zachęcenie inwestorów do przyjmowania bardziej długoterminowej wizji. Należy zatem znieść wymóg publikowania śródrocznych sprawozdań zarządu.
- (5) W celu zapewnienia skutecznego ograniczenia obciążeń administracyjnych w całej Unii państwa członkowskie nie powinny już mieć możliwości nakładania w swoim ustawodawstwie krajowym obowiązku publikowania śródrocznych sprawozdań zarządu.
- (6) Aby jeszcze bardziej ograniczyć obciążenia administracyjne małych i średnich emitentów oraz by zapewnić porównywalność informacji Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, zwany dalej EUNGiPW) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁶ powinien wydać wytyczne, w tym standardowe formularze lub wzory, określające informacje, które powinny znaleźć się w sprawozdaniu zarządu.
- (7) W celu zapewnienia większej przejrzystości płatności na rzecz władz państwowych emitenci, których papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym i którzy prowadzą działalność w przemyśle wydobywczym lub w przemyśle pozyskiwania drewna z lasów pierwotnych, powinni corocznie ujawniać w odrębnym sprawozdaniu płatności dokonane na rzecz władz państwowych w państwach, w których prowadzą działalność. Sprawozdanie takie powinno zawierać informacje porównywalne z informacjami ujawnionymi w ramach Inicjatywy Przejrzystości w Branżach Wydobywczych (EITI) oraz powinno zapewniać społeczeństwu obywatelskiemu informacje umożliwiające rozliczenie władz państw

⁵ COM(2011) 206 wersja ostateczna z 13.4.2010.

⁶ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

bogatych w zasoby z otrzymywanych przez nie wpływów z tytułu eksploatacji zasobów naturalnych. Niniejsza inicjatywa uzupełnia również plan działań UE FLEGT (Plan działań UE na rzecz egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa)⁷ oraz rozporządzenie w sprawie drewna⁸, które zobowiązują podmioty wprowadzające do obrotu produkty z drewna do zachowywania należytej ostrożności w celu zapobiegania nielegalnemu przywozowi drewna na rynek UE. Szczegółowe wymogi zostały określone w rozdziale 9 dyrektywy 2011/.../UE Parlamentu Europejskiego i Rady⁹.

- (8) Innowacje finansowe doprowadziły do powstania nowych rodzajów instrumentów finansowych, które wystawiają inwestorów na ryzyko związane z przedsiębiorstwami i których ujawnianie nie było przewidziane w dyrektywie 2004/109/WE. Instrumenty te mogą być wykorzystywane do ukrytego gromadzenia akcji w przedsiębiorstwach, co może prowadzić do nadużyć na rynku i tworzyć fałszywy obraz własności gospodarczej spółek giełdowych. W celu zagwarantowania, by emitenci i inwestorzy posiadali pełną wiedzę na temat struktury własności przedsiębiorstwa, definicja instrumentów finansowych we wspomnianej dyrektywie powinna obejmować wszystkie instrumenty o wpływie gospodarczym podobnym do posiadania akcji i praw do nabywania akcji.
- (9) Dodatkowo, w celu zapewnienia właściwej przejrzystości znaczących pakietów, w przypadku gdy posiadacz instrumentów finansowych wykonuje swoje uprawnienie do nabywania akcji, zaś łączne pakiety fizycznych akcji przekraczają próg powodujący obowiązek zawiadomienia, bez zmiany ogólnego udziału procentowego uprzednio zgłoszonych pakietów, należy wymagać nowego zawiadomienia celem ujawnienia zmiany w charakterze pakietów.
- (10) Zharmonizowany systemu zawiadamiania o znaczących pakietach praw głosu, zwłaszcza w odniesieniu do konsolidacji pakietów akcji z pakietami instrumentów finansowych, powinien polepszyć pewność prawną, zwiększyć przejrzystość i ograniczyć obciążenia administracyjne inwestorów transgranicznych. Państwa członkowskie nie powinny mieć zatem możliwości przyjmowania bardziej rygorystycznych przepisów niż przewidziane w dyrektywie 2004/109/WE lub przepisów niespójnych z przepisami wspomnianej dyrektywy. Uwzględniając istniejące różnice w koncentracji własności w Unii, państwa członkowskie powinny jednak nadal posiadać możliwość ustalania niższych progów powodujących obowiązek zawiadamiania o pakietach praw głosu.
- (11) Standardy techniczne powinny zapewniać spójną harmonizację systemów zawiadamiania o znaczących pakietach i właściwe poziomy przejrzystości. Skutecznym i właściwym krokiem byłoby powierzenie EUNGiPW zadania opracowania projektów regulacyjnych standardów technicznych, które nie przewidują wariantów polityki, celem ich przedłożenia Komisji. Komisja powinna przyjąć projekty regulacyjnych standardów technicznych opracowanych przez EUNGiPW celem określenia warunków stosowania istniejących wyłączeń z

⁷ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2005:347:0001:0006:PL:PDF>

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. Przedsiębiorstwa przywożące produkty z drewna w ramach dobrowolnych porozumień UE będą zwolnione z tego wymogu.

⁹ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

wymogów zawiadamiania o znaczących pakietach praw głosu. Dzięki swojej fachowej wiedzy EUNGiPW powinien w szczególności określić przypadki wyłączeń, uwzględniając jednocześnie możliwość ich niewłaściwego wykorzystania celem obejścia wymogów zawiadamiania.

- (12) W celu uwzględnienia postępu technicznego należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej celem zmiany metody obliczania liczby praw głosu związanych z instrumentami finansowymi, celem określenia rodzajów instrumentów finansowych podlegających wymogom zawiadamiania oraz celem ustalenia treści zawiadomienia o znaczących pakietach instrumentów finansowych. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym konsultacje z ekspertami. Podczas przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zadbać o równoczesne, terminowe i właściwe przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (13) Aby ułatwić inwestycje transgraniczne, inwestorzy powinni mieć łatwy dostęp do informacji regulowanych na temat wszystkich spółek giełdowych w Unii. Istniejąca obecnie sieć urzędowo ustanowionych systemów scentralizowanego gromadzenia informacji regulowanych nie zapewnia jednak łatwego wyszukiwania takich informacji w całej Unii. W celu zapewnienia transgranicznego dostępu do informacji i uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych i w dziedzinie technologii telekomunikacyjnych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej celem określenia minimalnych standardów rozpowszechniania informacji regulowanych, dostępu do informacji regulowanych na poziomie Unii oraz systemu scentralizowanego gromadzenia informacji regulowanych. Komisja we współpracy z EUNGiPW powinna również zostać uprawniona do podejmowania środków celem polepszenia funkcjonowania sieci urzędowo ustanowionych krajowych systemów gromadzenia informacji oraz do opracowania technicznych kryteriów dostępu na poziomie Unii do informacji regulowanych, w szczególności dotyczących funkcjonowania centralnego punktu dostępu celem wyszukiwania informacji regulowanych na poziomie Unii.
- (14) W celu podniesienia zgodności z wymogami dyrektywy 2004/109/WE i zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 9 grudnia 2010 r. zatytułowanym „Wzmocnienie systemów sankcji w branży usług finansowych”¹⁰, należy zwiększyć uprawnienia właściwych organów do nakładania sankcji oraz doprowadzić do zgodności tych uprawnień z pewnymi podstawowymi wymogami. W szczególności właściwe organy powinny mieć możliwość zawieszenia wykonywania praw głosu przez posiadaczy akcji i instrumentów finansowych, którzy nie spełniają wymogów zawiadamiania, a także nakładania wystarczająco wysokich sankcji finansowych, by zapewnić ich odstraszający efekt. W celu zapewnienia takiego odstraszającego efektu sankcji w stosunku do ogółu społeczeństwa informacja o nałożeniu sankcji powinna w normalnych okolicznościach podlegać publikacji, z wyjątkiem pewnych ściśle określonych przypadków.

¹⁰ COM(2010) 716 wersja ostateczna.

- (15) W celu wyjaśnienia traktowania papierów wartościowych niedopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym i reprezentowanych przez kwity depozytowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym oraz w celu uniknięcia luk w zakresie przejrzystości, należy doprecyzować definicję „emitenta”, tak by obejmowała ona emitentów papierów wartościowych niedopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym i reprezentowanych przez kwity depozytowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym. Zmiana definicji „emitenta” jest konieczna również ze względu na fakt, że w niektórych państwach członkowskich emitentami mogą być osoby fizyczne, których papiery wartościowe dopuszczone są do obrotu na rynkach regulowanych.
- (16) Wszyscy emitenci, których papiery wartościowe dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym w obrębie Unii, powinni podlegać nadzorowi właściwego organu w państwie członkowskim, tak by zagwarantować wywiązywanie się przez nich ze swoich obowiązków. Emitenci, którzy zgodnie z dyrektywą 2004/109/WE muszą wybrać swoje macierzyste państwo członkowskie, ale którzy tego nie uczynili, mogliby uniknąć nadzoru ze strony jakiegokolwiek właściwego organu w Unii. W związku z tym dyrektywa 2004/109/WE powinna zostać zmieniona, tak by zapewniała domyślny wybór macierzystego państwa członkowskiego dla emitentów, którzy w terminie trzech miesięcy nie powiadomili właściwych organów o macierzystym państwie członkowskim, które wybrali.
- (17) Zgodnie z dyrektywą 2004/109/WE wybór macierzystego państwa członkowskiego zachowuje ważność przez trzy lata. Jeżeli jednak emitent z państwa trzeciego przestaje być dopuszczony do obrotu na rynku regulowanym w jego macierzystym państwie członkowskim i pozostaje jedynie na rynku regulowanym w jednym przyjmującym państwie członkowskim, nie ma już powiązania między takim emitentem a pierwotnie przez niego wybranym macierzystym państwem członkowskim. Taki emitent powinien mieć możliwość wybrania swojego przyjmującego państwa członkowskiego jako nowego macierzystego państwa członkowskiego przed upływem trzech lat.
- (18) Dyrektywa Komisji 2007/14/WE z dnia 8 marca 2007 r. ustanawiająca szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym¹¹ zawiera w szczególności przepisy dotyczące powiadamiania o zmianie przez emitenta macierzystego państwa członkowskiego. Aby uniknąć sytuacji, w której właściwe organy państwa członkowskiego, na terytorium którego znajduje się statutowa siedziba emitenta, nie są informowane o dokonanych przez emitenta wyborze macierzystego państwa członkowskiego, należy zobowiązać wszystkich emitentów do powiadamiania właściwego organu w państwie członkowskim, na terytorium którego znajduje się ich statutowa siedziba, jeśli jest ono państwem innym niż ich macierzyste państwo członkowskie, o wyborze ich macierzystego państwa członkowskiego. Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2007/14/WE.
- (19) Wymogi dyrektywy 2004/109/WE dotyczące ujawniania informacji o nowych emisjach długu doprowadziły do wielu problemów związanych z praktyczną

¹¹ Dz.U. L 69 z 9.3.2007, s. 27.

implementacją i uznaje się, że ich stosowanie jest skomplikowane. Ponadto wymóg ten pokrywa się częściowo z wymogami ustanowionymi w dyrektywie 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE¹² oraz w dyrektywie 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku)¹³ i nie dostarcza uczestnikom rynku wielu dodatkowych informacji. W celu ograniczenia zbędnych obciążeń administracyjnych emitentów należy zatem znieść ten wymóg.

- (20) Wymóg powiadamiania właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego o wszelkich zmianach w dokumentach założycielskich lub dokumentach statutowych emitenta pokrywa się z podobnym wymogiem dyrektywy 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie wykonywania niektórych praw akcjonariuszy spółek notowanych na rynku regulowanym¹⁴ i może prowadzić do niejasności co do roli właściwego organu. W celu ograniczenia zbędnych obciążeń administracyjnych emitentów należy zatem znieść ten wymóg.
- (21) Do przetwarzania danych osobowych do celów niniejszej dyrektywy pełne zastosowanie mają przepisy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych¹⁵ oraz rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych¹⁶.
- (22) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2004/109/WE i 2007/14/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2004/109/WE

W dyrektywie 2004/109/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) lit. d) otrzymuje brzmienie:

¹² Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64.

¹³ Dz.U. L 96 z 12.4.2003, s. 16.

¹⁴ Dz.U. L 184 z 14.7.2007, s. 17.

¹⁵ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

¹⁶ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

„d) „emitent” oznacza osobę fizyczną lub prawną działającą na podstawie prawa prywatnego lub publicznego, w tym również skarb państwa, których papiery wartościowe dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym.

W przypadku kwitów depozytowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym „emitent” oznacza emitenta reprezentowanych papierów wartościowych, niezależnie od tego, czy te papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym;”;

b) w lit. i) wprowadza się następujące zmiany:

(i) w ppkt (ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli w terminie trzech miesięcy emitent nie dokona wyboru, automatycznie obowiązuje w stosunku do niego powyższy ppkt (i);”;

(ii) dodaje się ppkt (iii) w brzmieniu:

„(iii) w drodze odstępstwa od ppkt (i) oraz (ii) mający siedzibę w państwie trzecim emitent, którego papiery wartościowe przestały być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w jego macierzystym państwie członkowskim, ale za to są dopuszczone do obrotu w innym państwie członkowskim lub w większej liczbie innych państw członkowskich, może wybrać swoje macierzyste państwo członkowskie wśród tych państw członkowskich, w których jego papiery wartościowe dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym;”;

c) dodaje się lit. q) w brzmieniu:

„q) „formalna umowa” oznacza umowę wiążącą zgodnie z obowiązującymi przepisami.”;

2) artykuł 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Macierzyste państwo członkowskie może nakładać na emitenta wymagania bardziej rygorystyczne niż określone w niniejszej dyrektywie, z wyjątkiem nakładania na emitentów wymogu publikowania okresowych informacji innych niż roczne sprawozdania finansowe, o których mowa w art. 4, i półroczne sprawozdania finansowe, o których mowa w art. 5.

Macierzyste państwo członkowskie nie może stosować wobec akcjonariusza albo osoby fizycznej lub prawnej, o których mowa w art. 10 lub 13, wymagań bardziej rygorystycznych niż określone w niniejszej dyrektywie, z wyjątkiem ustanawiania progów powodujących obowiązek zawiadamiania niższych niż progi określone w art. 9 ust. 1.”;

3) w art. 4 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (zwany dalej EUNGiPW) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010(*) wydaje wytyczne, w tym standardowe formularze lub wzory, określające informacje, które muszą zostać zawarte w sprawozdaniu zarządu.

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.”;

4) w art. 5 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. EUNGiPW wydaje wytyczne, w tym standardowe formularze lub wzory, określające informacje, które muszą zostać zawarte w śródrocznym sprawozdaniu zarządu.”;

5) artykuł 6 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 6*

Sprawozdania dotyczące płatności na rzecz władz państwowych

Państwa członkowskie zobowiązują emitentów prowadzących działalność w przemyśle wydobywczym lub przemyśle pozyskiwania drewna z lasów pierwotnych, zgodnie z definicją w [...], do corocznego sporządzania, zgodnie z rozdziałem 9 dyrektywy 2011/.../UE Parlamentu Europejskiego i Rady(*), sprawozdań dotyczących płatności dokonanych na rzecz władz państwowych. Sprawozdanie zostaje podane do publicznej wiadomości nie później niż sześć miesięcy po zakończeniu każdego roku finansowego i pozostaje publicznie dostępne przez okres co najmniej pięciu lat. Sprawozdania dotyczące płatności na rzecz władz państwowych sporządzane są na poziomie skonsolidowanym.

(*) Dz.U. L [...] z [...], s. [...].”;

6) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Artykuły 4, 5 i 6 nie mają zastosowania do emitentów będących skarbem państwa, władzami regionalnymi lub lokalnymi danego państwa, międzynarodową instytucją publiczną, do której należy przynajmniej jedno państwo członkowskie, EBC oraz krajowymi bankami centralnymi państw członkowskich, niezależnie od tego, czy są emitentami akcji czy też innych papierów wartościowych.”;

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Artykuły 4 i 5 nie mają zastosowania do podmiotów emitujących wyłącznie dłużne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, o nominale jednostkowym równym co najmniej 100 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o nominale jednostkowym równym w dniu emisji co najmniej równowartości 100 000 EUR.”;

c) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W drodze odstępstwa od ust. 1a niniejszego artykułu art. 4 i 5 nie mają zastosowania do podmiotów emitujących wyłącznie dłużne papiery wartościowe o nominale jednostkowym równym co najmniej 50 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o nominale jednostkowym równym w dniu emisji co najmniej równowartości 50 000 EUR, które zostały już dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii przed dniem 31 grudnia 2010 r., dopóki takie dłużne papiery wartościowe są w obiegu.”;

7) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4 dodaje się akapity w brzmieniu:

„EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem określenia przypadków, w których wyłączenie, o którym mowa w akapicie pierwszym, stosuje się do akcji nabytych na krótki okres w drodze subemisji.

EUNGiPW przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim niniejszego paragrafu, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010.”;

b) ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. „Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do praw głosu znajdujących się w należącym do instytucji kredytowej lub przedsiębiorstwa inwestycyjnego portfelu inwestycyjnym, zgodnym z definicją portfela handlowego w art. 11 dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady(*), pod warunkiem że:

a) prawa głosu znajdujące się w portfelu inwestycyjnym stanowią mniej niż 5 % ogólnej liczby głosów oraz

b) prawa głosu wynikające z akcji znajdujących się w portfelu inwestycyjnym nie były wykonywane ani w żaden inny sposób wykorzystywane w celu ingerowania w zarządzanie emitentem.

Wynoszący 5 % próg, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) niniejszego ustępu, obliczany jest z uwzględnieniem skonsolidowanej liczby pakietów zgodnie z art. 9, 10 i 13.

EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem określenia metody obliczania wynoszącego 5 % progu, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), w przypadku grupy przedsiębiorstw, z uwzględnieniem przepisów art. 12 ust. 4 i 5.

EUNGiPW przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

(*) Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.”;

8) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wymogi zawiadamiania określone w art. 9 stosuje się także do osób fizycznych albo prawnych będących w posiadaniu, w sposób bezpośredni lub pośredni:

a) instrumentów finansowych, które po upływie terminu zapadalności na podstawie formalnej umowy lub bezwarunkowo uprawniają ich posiadacza do nabywania lub uprawniają go do swobodnego decydowania o nabyciu akcji, z którymi związane są prawa głosu, wyemitowanych już przez emitenta, którego akcje dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym;

b) instrumentów finansowych o skutkach gospodarczych podobnych do skutków określonych w lit. a), niezależnie od tego, czy uprawniają one do fizycznego rozliczenia.

Wymagane zawiadamianie musi obejmować dane w rozbiciu na rodzaje posiadanych instrumentów finansowych określonych w akapicie pierwszym lit. a) oraz posiadanych instrumentów finansowych określonych w akapicie pierwszym lit. b).”;

b) dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Liczba praw głosu obliczana jest poprzez odniesienie do łącznej wartości nominalnej akcji stanowiących podstawę instrumentu finansowego. W tym celu posiadacz dokonuje konsolidacji wszystkich instrumentów finansowych tego samego emitenta i zawiadamia o nich. Przy obliczaniu praw głosu należy uwzględnić wyłącznie pozycje długie. Pozycje długich nie kompensuje się pozycjami krótkimi związanymi z tym samym emitentem.

EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem określenia metody obliczania liczby praw głosu, o której mowa w akapicie pierwszym, w przypadku instrumentów finansowych powiązanych z koszykiem akcji lub indeksem.

EUNGiPW przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

1b. Do celów ustępu 1 niniejszego artykułu zbywalne papiery wartościowe oraz opcje, transakcje futures, swapy, kontrakty terminowe na stopę procentową, kontrakty różnic kursowych i inne kontrakty pochodne, które mogą być rozliczane fizycznie lub w środkach pieniężnych, uważane są za instrumenty finansowe, pod warunkiem że spełniają wymogi określone w ust. 1 lit. a) i b).

Uwzględniając postęp techniczny na rynkach finansowych, EUNGiPW ustanawia orientacyjny wykaz instrumentów finansowych podlegających wymogom zawiadamiania zgodnie z ust. 1 i okresowo dokonuje aktualizacji tego wykazu.”;

c) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27b, środków mających na celu:

a) zmianę metody obliczania liczby praw głosu związanych z instrumentami finansowymi, o których mowa w ust. 1a;

b) określenie rodzaju instrumentów, które należy uważać za instrumenty finansowe w rozumieniu ust. 1b;

c) określenie treści zawiadomienia, jakiego należy dokonać, okresu zawiadomienia oraz osoby będącej adresatem takiego zawiadomienia, zgodnie z ust. 1.”;

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wyłączenia przewidziane w art. 9 ust. 5 i 6 oraz w art. 12 ust. 3, 4 i 5 mają zastosowanie odpowiednio do wymogów zawiadamiania ustanowionych w niniejszym artykule.

EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem określenia przypadków, w których wyłączenie, o którym mowa w akapicie pierwszym, ma zastosowanie do instrumentów finansowych posiadanych przez osoby fizyczne lub prawne realizujące polecenia otrzymywane od klientów lub odpowiadające na żądania klientów w sprawie obrotu innego niż na zasadzie komercyjnej, bądź też zabezpieczające pozycje wynikające z takich ustaleń.

EUNGiPW przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

9) dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„*Artykuł 13a*

Konsolidacja

1. Wymogi zawiadamiania ustanowione w art. 9, 10 i 13 mają zastosowanie również w stosunku do osoby fizycznej lub prawnej, jeżeli liczba praw głosu posiadana bezpośrednio lub pośrednio przez taką osobę fizyczną lub prawną, zgodnie z art. 9 i 10, skonsolidowana z liczbą praw głosu związanych z instrumentami finansowymi posiadanymi bezpośrednio lub pośrednio, zgodnie z art. 13, osiąga wartości progowe określone w art. 9 ust. 1, przekracza te wartości lub spada poniżej tych wartości.

Zawiadomienie wymagane zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu obejmuje strukturę liczby praw głosu wynikających z akcji posiadanych zgodnie z art. 9 i 10 oraz praw głosu związanych z instrumentami finansowymi w rozumieniu art. 13.

2. Prawa głosu związane z instrumentami finansowymi, które zostały już zgłoszone zgodnie z art. 13, zgłaszane są ponownie, jeżeli osoba fizyczna lub prawna nabyła akcje bazowe i w skutek tego nabycia łączna liczba praw głosu wynikających z akcji wyemitowanych przez tego samego emitenta osiąga lub przekracza wartości progowe określone w art. 9 ust. 1.”;

- 10) w art. 16 skreśla się ust. 3;
- 11) w art. 19 ust. 1 skreśla się akapit drugi;
- 12) artykuł 21 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27b, środków mających na celu określenie następujących minimalnych standardów i zasad:

- a) minimalnych standardów rozpowszechniania informacji regulowanych, o których mowa w ust. 1;
- b) minimalnych standardów systemu scentralizowanego gromadzenia informacji, o którym mowa w ust. 2;
- c) zasad dotyczących interoperacyjności technologii informacyjno-komunikacyjnych wykorzystywanych przez krajowe urzędowo ustanowione systemy oraz dostępu do informacji regulowanych na poziomie Unii, o którym mowa w ust. 2.

Komisja może także określić i aktualizować wykaz środków przekazu służących do publicznego rozpowszechniania informacji.”;

- 13) artykuł 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

Dostęp do informacji regulowanych na poziomie Unii

1. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych ustalających wymogi techniczne dotyczące dostępu do informacji regulowanych na poziomie Unii w celu sprecyzowania następujących kwestii:

- a) wymogów technicznych dotyczących interoperacyjności technologii informacyjno-komunikacyjnych wykorzystywanych przez krajowe urzędowo ustanowione systemy;
- b) wymogów technicznych dotyczących funkcjonowania centralnego punktu dostępu celem wyszukiwania informacji regulowanych na poziomie Unii;
- c) wymogów technicznych dotyczących stosowania przez krajowe urzędowo ustanowione systemy niepowtarzalnego identyfikatora każdego emitenta;
- d) wspólnego formatu gromadzenia informacji regulowanych przez krajowe urzędowo ustanowione systemy;
- e) wspólnej klasyfikacji informacji regulowanych przez krajowe urzędowo ustanowione systemy oraz wspólnego wykazu określającego rodzaje informacji regulowanych.

2. Opracowując projekty regulacyjnych standardów technicznych, EUNGiPW zapewnia zgodność wymogów technicznych określonych w art. 22 ust. 1 z wymogami technicznymi dotyczącymi elektronicznej sieci krajowych rejestrów przedsiębiorstw, ustanowionymi dyrektywą 2011/.../UE Parlamentu Europejskiego i Rady(*).

EUNGiPW przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

(*) Dz.U. L [...] z [...], s. [...].”;

14) po art. 27b dodaje się tytuł w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ VIa

SANKCJE”

15) Artykuł 28 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 28

Sankcje

1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość nakładania przez swoje właściwe organy stosownych sankcji i środków administracyjnych w przypadku nieprzestrzegania przepisów prawa krajowego przyjętych w celu wykonania niniejszej dyrektywy oraz zapewniają stosowanie tych sankcji i środków. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Jeżeli zobowiązania dotyczą osób prawnych, w przypadku naruszenia przepisów państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania sankcji w stosunku do członków organów administracyjnych, zarządzających lub nadzorczych danej osoby prawnej oraz w stosunku do wszelkich innych osób, które w świetle krajowego prawa ponoszą odpowiedzialność za dane naruszenie.

3. Właściwym organom przyznaje się wszelkie uprawnienia dochodzeniowe, które są niezbędne do wykonywania ich funkcji. Wykonując swoje uprawnienia do nakładania sankcji oraz uprawnienia dochodzeniowe, właściwe organy ściśle ze sobą współpracują w celu zapewnienia pożądanej skuteczności sankcji lub środków oraz koordynują swoje działania w przypadku postępowań obejmujących sprawy transgraniczne.”;

16) dodaje się art. 28a, 28b i 28c w brzmieniu:

„Artykuł 28a

Przepisy szczególne

1. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się w każdym przypadku, gdy:

- a) emitent nie ujawnił w określonym terminie informacji wymaganych zgodnie z art. 4, 5, 6 i 16;
- b) osoba fizyczna lub prawna nie zawiadomiła w określonym terminie o nabyciu lub zbyciu znaczącego pakietu akcji zgodnie z art. 9, 10, 13 i 13a.

2. Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych właściwych organów określonych w art. 24 państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania w przypadkach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, sankcji i środków administracyjnych, które obejmują co najmniej:

- a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej osobę fizyczną lub prawną oraz charakter naruszenia;
- b) nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania;
- c) uprawnienie do zawieszenia wykonywania praw głosu wynikających z akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, jeżeli właściwy organ uzna, że przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące zawiadamiania o znaczących pakietach zostały naruszone przez posiadacza akcji lub innych instrumentów finansowych, bądź też osobę fizyczną lub prawną, o których mowa w art. 10 lub 13;

- d) w przypadku osoby prawnej – administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 10 % całkowitych rocznych obrotów tej osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym;
- e) w przypadku osoby fizycznej – administracyjne sankcje finansowe w wysokości do 5 000 000 EUR;
- f) administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści lub unikniętych strat.

Do celów lit. d) akapitu pierwszego, w przypadku gdy osoba prawna jest jednostką zależną jednostki dominującej, całkowity roczny obrót stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu wynikająca ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego ostatecznej jednostki dominującej za poprzedni rok obrotowy.

Do celów lit. e) akapitu pierwszego w państwach członkowskich, w których euro nie jest walutą urzędową, równowartość kwoty 5 000 000 EUR w walucie krajowej obliczana jest według oficjalnego kursu wymiany w dniu [*dzień wejścia w życie niniejszej dyrektywy w życie – wstawić datę*].

Artykuł 28b

Publikowanie informacji o nałożonych sankcjach

Państwa członkowskie zapewniają publikowanie przez właściwe organy bez zbędnej zwłoki informacji o sankcjach lub środkach nałożonych za naruszenie przepisów prawa krajowego przyjętych w celu wdrożenia niniejszej dyrektywy, w tym informacji na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych za naruszenie, chyba że opublikowanie tych informacji stanowiłoby poważne zagrożenie dla stabilności rynków finansowych. W przypadku gdy publikacja wspomnianych informacji wyrządziłaby niewspółmierną szkodę zaangażowanym stronom, właściwe organy publikują informacje o nałożonych sankcjach w sposób anonimowy.

Artykuł 28c

Skuteczne stosowanie sankcji i wykonywanie przez właściwe organy uprawnień do ich nakładania

1. Państwa członkowskie zapewniają uwzględnianie przez właściwe organy – przy ustalaniu rodzaju sankcji lub środków administracyjnych oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych – wszelkich istotnych okoliczności, w tym:
 - a) wagi naruszenia i czasu jego trwania;
 - b) stopnia odpowiedzialności odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej;

- c) sytuacji finansowej odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, której wyznacznikiem jest wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód odpowiedzialnej osoby fizycznej;
- d) skala korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można ją ustalić;
- e) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;
- f) gotowość odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej do współpracy z właściwym organem;
- g) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.

2. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia nr (UE) nr 1095/2010 EUNGiPW wydaje wytyczne przeznaczone dla właściwych organów, dotyczące rodzajów środków i sankcji administracyjnych oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych.”;

17) artykuł 29 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 29

Prawo do wniesienia odwołania

Państwa członkowskie zapewniają prawo do odwołania się od decyzji i środków podjętych zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi przyjętymi zgodnie z niniejszą dyrektywą.”;

18) artykuł 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli państwa członkowskie przyjmą środki zgodnie z art. 3 ust. 1, art. 8 ust. 2 i 3 lub art. 30 niezwłocznie powiadamiają one o tym fakcie Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie.”.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 2007/14/WE

W dyrektywie 2007/14/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Ponadto emitent mający siedzibę statutową w Unii informuje o swoim wyborze macierzystego państwa członkowskiego właściwe organy państwa członkowskiego, na terytorium którego znajduje się statutowa siedziba tego emitenta, jeżeli to państwo członkowskie nie jest jego macierzystym państwem członkowskim.”;

2) w art. 11 skreśla się ust. 1 i 2;

- 3) skreśla się art. 16.

Artykuł 3

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia [...] r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie [dwudziestego] dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący